A°. 1841. N°. 32.



ARNHEMSCHE COURANT.



(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 3 in de drie maanden.)

DINGSDAG 16 FEBRUARI.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot zes regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De Europische hoofdmagten bij den aanvang van 1841.

VI.

(*Zie n°. 1, 2, 6, 12, 17, 18.*)

OOSTENRIJK.

Oostenrijk beschouwende, zal het niet overbodig zijn, zich te herinneren, dat het Oostenrijksche Keizerrijk de historische erfgenaam is van het Roomsche Rijk, van Duitschen stam; van die christelijke universaal-monarchie, die, denkbeeldig, alle christenvolken omvatten zou. Thans nog bevat het de drie Europische hoofdnatiën, van Germaanschen, Romanischen en Slavonischen stam, doch slechts gedeeltelijk. Het heeft niet kunnen beletten dat zich in Engeland en Pruissen andere Germaansche middelpunten, in Frankrijk een ander Romanisch, in Rusland een ander Slavonisch rijk gevestigd hebben. Gevolgelijk moest het Roomsche Rijk het denkbeeld, waaruit het uitging, opgeven, zonder deswege schadeloos te worden gesteld door het voordeel van uit *eene* groote natie te bestaan. Verschillende nationaliteiten in zich te bevatten, zou het dan slechts voordeelig kunnen wezen, wanneer het oude denkbeeld van een christelijk wereldrijk ooit weder bij de volkeren opkomen mogt. Daar dit echter wel nimmer het geval zal wezen, is de omstandigheid, dat in Oostenrijk het heil des gebieders in velerlei talen van den Hemel wordt afgebeden, veel minder een geluk dan eene zorg voor dien uitgebreiden staat. Kernige volksstammen, getrouw, gehoorzaam, van vrolijken en gemoedelijken aard, hebben meermalen dapper voor het Keizerhuis gestreden, doch hen vereenigt niet de band van *eene* nationaliteit. Uit dit oogpunt beschouwd, bevinden zich Engeland, Frankrijk en Rusland in veel gunstiger toestand.

Wat de magt van geloof en leer betreft, daarbij vindt Oostenrijk sterker steun. Verreweg het grootst gedeelte zijner onderdanen is katholiek, en is het van harte. Hier strijden geene geloofspartijen, hier heeft het ongeloof geene magt. Ook mag Oostenrijk, nadat Frankrijk tot onverschilligheid gekomen en het Pyreneësche schiereiland verscheurd is, beschouwd worden als de mogendheid die den Roomschen stoel alleen nog wezenlijk schraagt, en gevolgelijk op deszelfs dankbaarheid aanspraak maken kan. Het wint daarbij een' beduidenden steun voor zijne binnenlandsche politiek, en zou er ook groote baat bij kunnen vinden voor zijne buitenlandsche, indien godsdienstige tweedragt nogmaals uitbrak en geloofs-partijen weder gewapend optraden op het maatschappelijk tooneel. Oostenrijk zou alsdan het vereenigingspunt van het katholicismus wezen.

Uit de magt des beginsels put Oostenrijk, althans ten aanzien zijner buitenlandsche staatkunde, luttel voordeel. Het staat op de zijde des absolutismus, doch slechts in tweede linie, want in de eerste staat Rusland. Het moet aanzien hoe Rusland zich al de voordeelen van dit stelsel toeëigent, zonder er in te kunnen deelen. Vooreerst maken de constitutionele vormen in Hongarije eene uitzondering op den Oostenrijkschen regel, terwijl Rusland nu, na Polens nederlaag, den regel zonder eenige uitzondering handhaaft. Vervolgens grenst Oostenrijk onmiddelijk aan de constitutionele staten van het westen, en is gevolgelijk aan den invloed der wrijving en des voorbeelds meer blootgesteld dan Rusland, dat afgesloten op Europa's achtergrond staat, en aan Oostenrijk en Pruissen twee schutmuren tegen het westersche stelsel heeft.

Eindelijk steunt Oostenrijk ook slechts gedeeltelijk op de magt der materiële belangen. Het put uit de rijke bronnen van zijn eigen land, maar het wint niet evenredig van buiten, en maakt zich geen natuurlijke bondgenooten door afschaffing van handelsbeperkingen.

Vergelijkt men deze verhoudingen van Oostenrijk met die van Engeland en Rusland, zoo ziet men dat het veel minder gewaarborgd is, niet die bronnen van magt heeft, of er althans niet zoo ruim uit kan putten als die twee andere staten. Raadpleegt men buitendien de geschiedenis, zoo ontwaart men er Engeland en Rusland sedert eeuwen onverwonnen, terwijl Oostenrijk, herhaaldelijk geslagen, tweemaal den ondergang nabij was, in den dertigjarigen oorlog en in den Napoleontischen tijd.

Hoe meer behoudend en verdedigend nu Oostenrijks politiek is, des te meer moet het zich in veiligheid pogen te stellen. Dit kan echter slechts door natuurlijke alliancieën geschieden.

Eene natuurlijke alliancie is voor Oostenrijk de Russische niet, ofschoon JOZEF II ze als grondregel aannam, en ofschoon beide staten in het beginsel van absolutismus en legitimiteit overeenkomen. Iedere verbindtenis van Oostenrijk met Rusland strekt slechts om laatstgenoemden, buitendien reeds zoo kolossalen staat, nog meer te vergrooten, den nabuur magtiger en gevaarlijker te maken. Verbonden met Rusland, greep JOZEF II Polen en Turkije aan, maar de uitkomst leerde dat sleckts Rusland er bij won; Oostenrijk niet. In plaats van de zwakke Poolsche republiek kreeg Oostenrijk het magtige door den Poolschen buit nog aangewassen Rusland tot nabuur, en aan de Turksche zijde bemagtigde Rusland de havens der Zwarte zee en eindelijk zelfs de monden van den Donau, terwijl Oostenrijk niet eens Belgrado terug kreeg. Rusland is geenszins de natuurlijke bondgenoot, maar de natuurlijke mededinger van Oostenrijk.

Eene alliancie van Oostenrijk met Frankrijk is, uitgenomen het eventuëel geval van een verdedigend verbond tegen Rusland, onnatuurlijk en strijdig met Oostenrijks wezenlijk belang; vermits zij slechts mogelijk is ten koste van het overige Duitschland, Pruissen of de kleine Staten, die de natuurlijke bondgenooten van Oostenrijk moeten wezen. Toen Oostenrijk door den vorst VON KAUNITZ verleid werd om zich met Frankrijk tegen Pruissen te verbinden, beging het eene fout welke FREDERIKS genie nog gelukkig afwendde. Oostenrijk zou er niets bij gewonnen hebben, hadde het Pruissen met Frankrijk en Rusland gedeeld, het toenmalige Pruissische Rijnland of een equivalent aan Frankrijk, en Oost-Pruissen aan Rusland afgestaan, en voor zich zelf Silezië genomen. Frankrijk en Rusland zouden daardoor ten koste van Duitschland overmagtig, en voor het kabinet van Weenen spoedig hoogst gevaarlijk geworden zijn. Dezelfde fout zou thans door Oostenrijk worden begaan, bijaldien het met Frankrijk eene alliancie sloot, wier eerste beding de afstand zijn zou van den linker Rijnoever aan Frankrijk. Zoo zou Frankrijk Duitschland overschaduwen, eenen overwigtigen invloed op de kleine staten oefenen, en Oostenrijk zou geenen voormuur naar het westen meer hebben.

Eene natuurlijke alliancie voor Oostenrijk is de Engelsche. Ook zag men Engeland in alle groote Europische oorlogen aan Oostenrijks zijde; slechts de reformatie-oorlogen en het Oostenrijksch-Fransche bondgenootschap gedurende den zevenjarigen krijg maakten daarop uitzondering. In het belang dat Rusland en Frankrijk niet overmagtig worden, stemmen Oostenrijk en Engeland steeds overeen. Intusschen is Engeland alleen toch niet in staat om met zijne vloten en landingspogingen Oostenrijk *genoegzaam* te ondersteunen. Zijne hulp is veelvermogend en steeds op hoogen prijs te stellen, maar zij is niet toereikend. Om onverwinnelijk te zijn, moet Oostenrijk niet slechts Engeland, het moet nog eene andere groote mogendheid des vasten lands op zijne zijde hebben.

Eene natuurlijke alliancie tegen Frankrijk zou voor Oostenrijk de Spaansche zijn: doch Spanje is geene groote mogendheid meer. Eene natuurlijke alliancie voor Oostenrijk tegen Rusland zou de Deensche en Zweedsche wezen, doch ook dier staten magt is geknakt.

Een natuurlijke bondgenoot voor Oostenrijk is Pruissen. Vroeger had die bewering paradox geschenen, thans is zij het niet meer. Zoo lang Pruissens oppergezag in Noord-Duitschland nog betwist werd, zoo lang het zich nog niet vast had gevestigd, zoo lang Oostenrijk nog aanspraak maakte op de rijkskroon en uitging uit de herkomstige beschouwing, dat een rijksvorst niet naast maar onder den keizer staan moest, — zoo lang was de naijver jegens Pruissen gegrond. Hij was het des te meer, omdat toen ook Rusland en Frankrijk hunne magt en hunne aanspraken nog niet zoo ver hadden uitgestrekt om *beiden*, om Oostenrijk *en* Pruissen tevens gevaarlijk te zijn. Nu echter de Pruissische magt in het noorden van Duitschland gevestigd, nu het oude rijksverband opgeheven is, en de ijverzucht alzoo geen formelen regtsgrond meer heeft; nadat voorts Rusland, eenerzijds, zoo ver voortgeschreden, en Frankrijk, anderzijds, onder NAPOLEON getoond heeft wat het kan wezen; nadat in 1808 Frankrijk en Rusland de heerschappij over Europa onder elkander verdeelden, en de beide Duitsche hoofdmogendheden, zoo wel Oostenrijk als Pruissen, onder den druk dier vreesselijke, hun beiden vijandige alliancie, de treurige gevolgen hunner wederkeerige ijverzucht hadden ingezien, — nadat dit alles gebeurd is, mag het niet meer paradox, maar moet het de natuurlijkste staatkunde schijnen, dat Oostenrijk ten naauwste met Pruissen verbonden blijve. Daarbij zou zoodanige alliancie de Duitschers met zekere geestdrift voor het ge-

meenschappelijke Duitsche vaderland kunnen bezielen — voor zoo ver men in den tegenwoordigen tijd nog prijs stellen kan op een vaderland waar men vrijzinnige waarborgen mist, en niet van de wetten maar van willekeur afhangt.

Uit dezelfde overwegingen is voor Oostenrijk ook de alliancie met de kleine Duitsche bondstaten eene natuurlijke alliancie. Kan het op zijne Slavonische, Magyarische, Italiaansche bestanddeelen, onder alle omstandigheden, evenzeer rekenen als op zijn Duitsch bestanddeel? Moet het niet, in alle gevallen, gelijk vroeger, zijne kracht hoofdzakelijk putten uit zijne Duitsche wortels? Waren de oude rijkslanden niet eeuwen-lang zijne getrouwste bondgenooten tegen Frankrijk, en zelfs, in het droevige tijdvak der rivaliteit, tegen Pruissen? Schrijft zijne natnurlijke staatkunde het niet voor, deze massa van kleine staten aan zich te verbinden, er toe bij te dragen dat zij zoo sterk en gelukkig mogelijk zijn, naardien zij zijne voormuren vormen tegen Frankrijk? — Hoe grooter de Duitsche statenmenigte aan den Rijn, des te beter voor Oostenrijk.

Overweegt men dit, zoo schijnt het votum des heeren VON GENTZ tegen de teruggave van den Elsas aan Duitschland in 1814, uit het oogpunt van Oostenrijks belang, minder wel begrepen. Dat Rusland pogingen deed om Frankrijk magtig te houden aan den Rijn, ten einde daardoor Duitschland te verzwakken, — dit was natuurlijk; vermits Rusland iedere uitbreiding der Duitsche magt, welke voor hetzelve de naaste buur is, meer duchten moet dan een aanwas der Fransche, die verder af ligt. Oostenrijk, daarentegen, moest den Duitschen bond zoo ver uitbreiden als mogelijk; naardien het in alle toekomstige Europische crises zijn standpunt in de Duitsche nationaliteit zal behooren te vinden.

Kwame eenmaal een offensief verbond tusschen Rusland en Frankrijk tot stand, iets waaraan de heer VON GENTZ in 1814 ook wel reeds had mogen denken, toen hij zag hoe ijverig de Russische diplomaten Frankrijk in het bezit van den Elsas poogden te handhaven, — zoo zou het Weener kabinet het beroemde votum van den heer VON GENTZ ernstig betreuren. De innigste alliancie met Pruissen en de overige bondstaten zou voor Oostenrijk alsdan eene noodwendigheid zijn, en het zou zich geluk te wenschen hebben, hadde het die reeds voorbereid, de belangen van Pruissen en der bondsstaten tegen de vreemde magten ondersteund, alle Duitsche sympathiën gewonnen.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 4 *febr.* In de *Nordische Biene* leest men het volgende belangrijke artikel: Het is den heer *Weschniakoff* gelukt een nieuw verwarmingsmiddel uit te vinden, hetwelk veel meer hitte geeft en veel minder plaats beslaat dan de beste steenkolen. De heer *Weschniakoff* heeft aan deze substantie den naam van Carboleïn gegeven. Zoo is dus eene gewigtige vraag, die sedert lang de geleerden en industriëlen in alle beschaafde landen bezig hield, opgelost. Iedereen toch weet dat het getal stoommachines voortdurend toeneemt, dat aller oogen op Amerika, deze groeve van handel en rijkdom, gerigt zijn, en dat men in Engeland zelfs geene millioenen spaart, om stoombooten tot onafgebroken verkeer met Amerika te bouwen. Maar tot nog toe konden alle ondernemingen in dit opzigt niet met het gewenschte gevolg bekroond worden, omdat het aan eene goede stookstof ontbrak, naardien de steenkolen, voor de stoommachines gebezigd, niet aan alle vereischten voldeden. Eerst nam de heer *Weschniakoff* proeven met dit nieuw verwarmingsmiddel in eenige onzer fabrieken, welke stoommachines gebruiken; daarna besloot hij, op voorslag van eenige buitenlandsche compagniën, de kracht, de werking en het voordeel van het carboleïn op eene groote stoomboot in volle zee te beproeven. Hij gaf eene hoeveelheid van dit materiaal mede aan den kapitein *Waters*, van de stoomboot *Sirius*, die 320 paarden kracht heeft, om daarmede proeven in het groot te nemen, op zee, gedurende de vaart van Kronstad naar Londen. Van dien kapitein en deszelfs ingenieur *Dinnen* is het volgende officiële rapport ontvangen. »Den 22sten october 1840 (tusschen Kronstad en Koppenhage) werden op den *Sirius* proeven genomen met een nieuw verwarmings-middel, in vergelijking met de beste Engelsche steenkolen, gelijk er op deze stoomboot steeds worden gebruikt. De hoeveelheid steenkolen, bij deze proeven gebezigd, was juist dezelfde welke steeds gebruikt wordt, namelijk 7 pond in het uur, op eene paardekracht; daarbij maakte het rad der machine twaalf wendingen in eene minuut; de graad van warmte van den condensator was 90; de graad der elasticiteit van den stoom $27\frac{1}{2}$ à 28 duim; de gang der boot $6\frac{3}{4}$ mijlen in het uur. Na naauwkeurige aanteekening dezer opgaven, werden denzelfde dag op den *Sirius* proeven met carboleïn genomen, en wat was de uitkomst? Tot de grootste verwondering van den kapitein *Waters* en den heer *Dinnen* verbrandden er in het uur, op eene paardekracht, slechts $4\frac{1}{2}$ pond carboleïn, waarbij het rad 13-maal in eene minuut draaide en de boot 7 mijlen in het uur aflegde, dat is eene halve mijl sneller dan met steenkolen. Al de overige omstandigheden, gelijk de graad van warmte in den condensator, de elasticiteit van den stoom, enz. waren dezelfde.

De heer *Weschniakoff* heeft voor deze nieuwe uitgevonden brandstof reeds in verscheidene buitenlandsche staten privilegiën erlangd, en met verschillende aanzienlijke stoombootmaatschappijen in Engeland, Frankrijk en Amerika betrekkingen aangeknoopt. (*Pr. St. Z.*)

ZWITSERLAND.

St. Gallen. Eenige dagen geleden is er hier eene poging geschied om den luitenant-kolonel *Wartmann*, uitgever der *St. Galler Zeitung*, te vermoorden. Overvallen door eenige op hem loerende mannen, ontving hij van twee derzelve, terwijl een derde op de wacht scheen te staan, twee steken, een in het achterhoofd, den tweeden in de borst. Een trouwe hond van den aangevallene stond zijnen meester dapper bij en beet een der misdadigers in den voet. Kort daarop namen de moordenaars, verjaagd door het geluid van aankomende leden de vlugt. De wonden van den heer *Wartmann* zijn niet gevaarlijk. (*Köln. Zeit.*)

PRUISSEN.

Keulen, 12 *febr.* Het Rijnijs is dezen morgen, ten 6 ure, in beweging geraakt.

ENGELAND.

Londen, 9 *feb.* In het huis der lords heeft men gisteren avond van de ministers inlichtingen gavraagd, betreffende het gevangennemen van een' Britschen onderdaan, zekeren heer *M'Leod*, door de overheden van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Uit de laatstelijk ontvangene berigten uit Nieuw-York is namelijk gebleken, dat de bedoelde persoon (welke in sommige berigten kollonel genoemd wordt) in november j. l., terwijl hij zich uit Kanada op het gebied der Vereenigde Staten begaf, gearresteerd is, en, als schuldig aan moord en brandstichting, in regten vervolgd wordt, en zulks ter zake van het aandeel, 't welk hij in 1837 genomen heeft aan het vernielen van de Amerikaansche stoomboot *Caroline*, bij gelegenheid dat dit vaartuig, zoo als bekend is, de Kanadasche opstandelingen bijstand verleende. Over deze gevangenneming zijn tusschen den Britschen zaakgelastigde en het Noord-Amerikaansche bewind nota's gewisseld, waarbij van den kant der Vereenigde Staten de in vrijheidstelling van den gevangene steeds geweigerd is; en ten laatste is de zaak ook in het congres ter spraak gekomen en met zekere levendigheid behandeld. — Men heeft nu aan de ministers gevraagd, hoe het met deze zaak gesteld is, en welke stappen het bewind in dezen heeft gedaan, of denkt te doen. De minister *Melbourne* heeft hoofdzakelijk geantwoord, dat het Amerikaansche bewind aan den Britschen gezant stellig verklaard heeft, dat dezelve zich met de bedoelde arrestatie niet heeft bemoeid, noch kan bemoeijen, en dat het regt deszelfs loop behoort te hebben: — dat hij (minister) niet konde opgeven, welke stappen dezerzijds gedaan zullen worden; — maar dat men zich verzekerd mag houden, dat al het noodige verrigt zal worden, om voor de veiligheid van den Britschen onderdaan te zorgen, en om de eer der Britsche natie te handhaven. — Dit antwoord heeft slechts ten halve voldaan, en de zaak baart eenige bezorgdheid.

— De hertog *van Wellington* is zoo goed als hersteld.

— In de beide huizen van het parlement is gisteren avond eene boodschap van H. M. ingebragt, verzoekende haar in staat te stellen, om zoodanige voorzieningen te maken als geschikt zullen geoordeeld worden, om aan lord *Keane*, en twee zijner mannelijke afstammelingen na hem, eene belooning, geëvenredigd aan de diensten, door hem in Indië aan zijn vaderland bewezen, te verzekeren.

Londen, 10 *febr.* In het huis der lords is gisteren de boodschap van H. M. betrekkelijk lord *Keane* in overweging genomen, en, na een paar redevoeringen van lord *Melbourne* en lord *Ellenborough* tot lof van de verdiensten van dien heer in Indië, is het gevraagde toegestaan. Het oogmerk van H. M. is om hem en zijner mannelijke nakomelingen na hem, tot in het tweede geslacht, een jaargeld van 2,000 p. st. te geven.

Londen, 11 *febr.* De plegtigheid der bediening van den H. doop aan de koninklijke prinses heeft gisteren op Buckingham-paleis plaats gehad, in tegenwoordigheid van H. M. de koningin, van prins *Albert*, van den koning der Belgen, van de ministers der kroon en van alle groot-dignitarissen en aanzienlijke personaadjen van den staat.

De aartsbisschop van Canterbury, die het heilige sacrament des doops heeft bediend, was bijgestaan door den aartsbisschop van York, door den bisschop van Londen en door den bisschop van Norwich. — De prinses heeft de namen ontvangen van *Victoia Adelaïda Maria Louisa.* — Na de plegtigheid hebben al dezelve bijgewoond hebbende personaadjen zich in de zaal der schildergalerij, aan eenen prachtigen maaltijd vereenigd. Er werden feestdronken toegebragt aan de koninklijke prinses, aan de koningin-donairière *Adelaïda*, aan den koning der Belgen, aan de koningin en aan prins *Albert*.

— In de zitting van het gemeentenhuis van 9 dezer heeft lord *Stanley* nogmaals verlangd te weten of de ministers eenigen stap hadden gedaan, om de vrijlating van den heer *M'Leod* te verkrijgen, waarop lord *Palmerston* antwoordde, dat aan den heer *Fox*, tijdens een dergelijk vroeger voorval, bepaalde instructiën waren gegeven, en dat ook nu wederom instructiën aan den Britschen gezant waren geëxpediëerd, doch van welken aard dezelve waren vermogt de minister niet te openbaren; alleenlijk konde hij zeggen, dat het vroegere voorval volmaakt gelijk aan het tegenwoordige was. Op eene vraag van den heer *Duncombe* antwoordde lord *Palmerston*, dat, onder de bijzondere omstandigheden van het voorval, Hr. Ms. gouvernement de aanhouding der *Carolina* volkomen regtmatig achtte, en dat deze zienswijze aan het Amerikaansche bestuur was kennelijk gemaakt.

— De *Morning Herald* bevat het volgende opmerkelijke artikel:

»Wij vernemen, dat door al de groote mogendheden zeer dringende tegenvoorstellingen gemaakt worden, ter zake der manschap-versterking van het krijgsleger en alle overige martiale toerustingen in Frankrijk; en dat de antwoorden, door den heer *Guizot* gegeven, *niet beschouwd worden als van voldoenden aard te zijn.* Wij vernemen insgelijks, dat prins *Metternich* in het ter dier zake betuigen van bezorgdheid zich op den voorgrond stelt, en dat hij de beslechting der Oostersche kwestie bespoedigd heeft, ten einde aan het Fransche kabinet dat voorwendsel ter onderhouding van den gewapenden vrede te benemen. Wij hebben voorts redenen om te gelooven, dat in de gezindheid van Oostenrijk jegens den koning der Franschen eene wezenlijke verandering is ontstaan, alzoo prins *Metternich* geen twijfel meer voedt, dat de inzigten en bedoelingen van *Lodewijk Philips* veel minder vredegezind zijn, dan hij menigwerf zulks heeft te kennen gegeven."

FRANKRIJK.

Parijs, 10 *febr.* De publieke debatten over het handelstractaat met de Nederlanden zullen weldra een' aanvang nemen In de bureaux was men vrij algemeen gunstig voor hetzelve gestemd.

De *Courrier Francais* deelt, volgens berigten uit Montevideo van den 25sten november ll., het overlijden van den reeds zoo dikwijls dood gewaanden doctor *Francia* mede.

De *Univers* berigt, dat de Engelschen thans met het bouwen van eene protestantsche kerk te Jeruzalem bezig zijn.

PART. CORR. *Parijs*, 11 *febr.* De zitting van de *académie des sciences*, van den 7den dezer, heeft het volgende belangrijks opgeleverd:

De heer *Flourens* heeft eene voorlezing gehouden over de wijze, waarop beenen zoowel in lengte als dikte aanwassen. Vroeger was men het, zoo als bekend is, over dit punt zeer oneens. Sommigen lieten den wasdom van het merg uitgaan, alzoo van binnen naar buiten; anderen, welker gevoelen thans door den heer *Flou-*

rens is bevestigd, waren van tegengestelde meening. De wijze, waarop hij tot dit besluit gekomen is, is deze: Men weet, dat, als men een dier eenigen tijd lang met garance (Lat. *Rubia tinctorum;* Holl. *menie?*) voedert, de beenen langzamerhand eene roode kleur aannemen: houdt men hiermede eenigen tijd op, zoo zal noodzakelijk, wat in dien tusschentijd aangegroeid is, de natuurlijke beenkleur hebben. Daar deze merkwaardige eigenschap der menie (?) is het ten duidelijkste gebleken, dat een been zoowel in lengte als in dikte toeneemt door lagen, die zich uitwendig op hetzelve stapelen. Wat het aanwassen in de lengte betreft, heeft *John Hunter* vroeger reeds langs eenen anderen weg hetzelve bewezen. Hij boorde in de tibia van een jong hoen drie gaten op bepaalde afstanden; eenigen tijd daarna, als het dier sterk gewassen was, vond men, bij nader onderzoek, de gaten nog op denzelfden afstand; alleen aan de uiteinden van het been hadden zich nieuwe stukken gevormd.

Het regt van eerste uitvinding van papier, dat de indrukken van 't licht behoudt, is aan *Talbot* door den heer *Bayard* betwist. Deze heeft bewezen, dat hij reeds voor een jaar, en wel op drieërlei wijze tot hetzelfde resultaat is gekomen. Een daarvan heeft hij bekend gemaakt, de twee andere wil hij vooraf nog nader uitwerken. Men bereid het papier met bromure van potasch en daarna met eene oplossing van *lapis infernalis*; plaatst het nog nat in het brandpunt van de *camera obscura* en behandelt het daarna met kwikdamp op dezelfde wijze, als men met Daguerrotypplaten gewoon is. Eene teekening, die zoo doende op dergelijk papier verkregen was, behoefde, wat fijnheid en juistheid van uitdrukking betreft, voor de verzilverde platen niet onder te doen.

De ontdekking, dat men door het doorsnijden van oogspieren het scheelzien genezen kan, heeft hier reeds vele honderde menschen van deze wanstalligheid bevrijd. Verschillende geneesheeren hebben zich hiermede naam verworven, zoo als *Guérin*, *Boyer*, (deze alleen heeft er reeds drie honderd geheeld), *Philips*. De laatste, een beroemd Luiksch heelmeester, heeft er zich ook op toegelegd, om het stamelen te genezen en het regt van ontdekking hiervan aan *Dieffenbach* betwist, die, naar een schrijven uit Berlijn van den 27sten januari ll. (*Allgemeine Augsb. Zeitung*) door het doorsnijden van eenige tongspieren eenen jongeling van dat lastige euvel heeft bevrijd. Drie personen zouden door *Philips*, naar zijn eigen zeggen, hiervan genezen zijn.

Postscriptum. De zaak van *Darmès* zal niet, zoo als vooraf bepaald was, den 26sten dezer, maar den 10den maart voor het hof der pairs behandeld worden. De preliminaire instructie duurt nog steeds voort, alhoewel men van geene nieuwe arrestatiën hoort.

Parijs, 11 febr. Het ministerie heeft zich andermaal verpligt geacht, in zijne officiële dagbladen, het gerucht der gedeeltelijke ontbinding van het kabinet en de onder deszelfs leden bestaande scheuring te moeten logenstraffen, doch zulks in zoodanig gedwongen bewoordingen, dat het weinig geschikt is om eenigen invloed uit te oefenen.

— Gisteren verspreidde zich het gerucht, in vele kringen van de pairs van Frankrijk en in de vergaderzaal van de kamer van gedeputeerden, dat er eene toenadering op til was tusschen de heeren *Guizot* en *Thiers*, en dat de ministers van 26 october zich voorbereidden om de coalitie van 1839 te vernieuwen. De *Constitutionnel* toont zich heden morgen over zoodanig gerucht zeer verontwaardigd; doch hij schijnt het ons in niet zeer stellige bewoordingen te logenstraffen.

— Aangaande de geruchten wegens eene ministeriële crisis, die sedert eenige dagen in omloop zijn, bevat de *Moniteur Parisien* het volgende: Een aantal dagbladen blijven beweren, dat eene ontbinding van het kabinet ophanden is. Het is ons onbekend, met welk doel men aan dergelijke geruchten eenige bevestiging wil geven; — doch wij zijn in de gelegenheid gesteld op nieuw te verzekeren, dat zij van allen grond ontbloot zijn. Wij verklaren hetzelfde van de nota's, die men zegt, dan uit Londen dan uit Duitschland, te zijn aangekomen, en, naar gezegde dagbladen, ten doel zouden hebben de maatregelen, die het kabinet vermeent te moeten nemen of aan de kamers voor te stellen, tegen te werken. Deze tijdingen zijn noch juist, noch hebben zelfs eenigen schijn.

— De zitting der kamer van gedeputeerden van heden, waarin de beraadslagingen over de douanes zijn voortgezet, leverde weder niets belangrijks op. In eene der tribunes ontwaarde men twee Abyssinische priesters, even vreemd van gelaat als van kleeding.

— De kamer der pairs heeft op de beschuldiging van den baron *Pasquier* besloten, dat de gérant van den *National* voor het hof der pairs zal teregt staan.

— Eene der correspondentiën bevat het volgende: — Sedert twee dagen spreekt men van een eerstdaags door de bank van Frankrijk te nemen besluit, om het in omloop zijnde bankpapier met 250 millioen te vermeerderen, door het uitgeven van biljetten beneden de 500 franken. Het schijnt, dat dit gerucht voortspruit uit een artikel, kort geleden door het *Journal des Débats* medegedeeld, waarin de uitgifte van biljetten van 250 en 100 franken werd gevorderd; — wij gelooven echter, dat het bewerkstelligen van dezen maatregel op zijn minst voorbarig zou zijn, want de statuten der inrigting zouden zoodanige uitgifte niet gedoogen, dan na alvorens daartoe de vereischte bewilliging van de kamers te hebben erlangd.

— Wij hebben de Madridsche dagbladen en brieven van 5 dezer ontvangen, waaruit blijkt dat het getal kiezers met elken dag toeneemt. Het algemeene gevoelen is, dat *Espartero*, die het leger en de nationale garde op zijne hand heeft weten te krijgen, waarschijnlijk het regentschap zal behouden, en welligt, na de zamenkomst der nieuwe cortes, de eenige regent zal wezen. Men voegt er bij, dat het gouvernement vermoedelijk de parlementaire meerderheid zal erlangen. Tijdingen uit Lissabon, tot 29 januari, hadden te Madrid niets naders medegebragt aangaande de kwestie der Douro-scheepvaart, die gansch en al geregeld is. De minister van financiën in Portugal is vervangen geworden door den heer *Miranda.*

Parijs, 12 febr. De zinsneden, die in de kamer der pairs aanleiding gegeven hebben om den heer *de la Roche*, een' der gérants van den *National*, te dagvaarden, om op dingsdag den 16den dezer, voor de kamer te verschijnen, zich te verklaren, en, daartoe termen zijnde, op zich de strafbepalingen der wet te hooren toepassen, zijn de volgende: Wij zijn in de kamer der pairs gekomen met eenige hoop, maar hebben haar verlaten zoo als men een gasthuis van ongeneeslijke zieken verlaat. Nooit zal het leven in dit knekelhuis doordringen: geene veerkracht is mogelijk zonder onafhankelijkheid. Deze schaduw van eene kamer, voortbrengsel van het welbehagen des monarchs, beweegt zich in eenen dampkring, waarin noch licht, noch warmte doordringt. Er is in deze zaal, ik weet niet welke reuk van kindschheid, die koud maakt en bedroeft. Men zou zeggen, dat er een constitutioneel blijspel door dooden werd uitgevoerd, eene soort van mechanische pantomime, die men wenscht, dat spoedig afloope, uit vreeze, dat anders de veeren springen zouden.

— De maarschalk *Soult*, president van den raad, heeft gisteren het ontwerp van wet, betrekkelijk de fortificatiën van Parijs, aan de kamer der pairs aangeboden. Men was zeer begeerig de toelichtende rede van den heer *Soult*, bij die gelegenheid, te kennen. Men zal zich herinneren, dat de president zich had onthouden daarover uit te weiden bij het aanbieden van dit ontwerp aan de kamer der afgevaardigden: het schijnt echter, dat hij besloten heeft voor het oog van alle oppositie af te zien, en voor de kamer *amende honorable* te doen, want hij heeft met geen enkel woord van zijne persoonlijke gevoelens omtrent dit vraagstuk gewaagd. Hij heeft zijn vertoog gescheoid op het rapport van den heer *Thiers*, en men zeide inderdaad, dat zijn werk door den gewezen president van 1 maart was nagezien.

— Men wil heden morgen, dat de taal van den heer *Soult* het gevolg van eene onderlinge overeenkomst met den heer *Guizot* is, en dat hij heeft toegestemd tot het aannemen der fortificatiën, omdat men heeft beloofd, zijnen zoon, den markies *van Dalmatie*, tot ambassadeur te Konstantinopel te benoemen. Wij weten, dat er sedert twee dagen werkelijk sprake van deze benoeming is, doch wij aarzelen evenzeer hieraan te gelooven, als aan het gerucht, dat er onmiddellijk een ambassadeur naar Londen zal worden gezonden.

— De Pruissische gezant heeft heden een langdurig onderhoud gehad met den heer *Guizot* aan het ministerie van buitenlandsche zaken.

— De *Presse* zegt: — Er werd verzekerd, dat men te Londen op het spoor gekomen is van de vervaardigers der valsche brieven, die aan Z. M. koning *Lodewijk Filips* worden toegeschreven. Ons gouvernement zou te dien opzigte zeer tevreden zijn over het gedrag van het Engelsche ministerie.

— De *Moniteur Algérien* bevat de volgende tijdingen: — Eene expeditie van 500 man, onder bevel van den luitenant-kolonel *Cavaignac*, is weder met den vijand slaags geweest. Dit gevecht is met den besten uitslag bekroond.

Zij is uit Mediah vertrokken, en heeft het kamp van El-Barbari aangevallen. 32 krijgsgevangenen, 1,500 schapen, 150 ossen, en 40 lastdieren zijn in handen der Zouaven gevallen; 300 Kabylen, die onze troepen wilden aanvallen, hebben eene nederlaag geleden.

De stoomboot *Castor*, uit Algiers den 3den februari vertrokken, heeft de tijding, die in omloop was, wegens het verongelukken van de korvet *Morne*, bevestigd. Dit vaartuig is met 52 manschappen vergaan.

— De tijdingen uit Milianah luiden zeer geruststellend, en het garnizoen geniet de volmaaktste gezondheid. *Abd-El-Kader* heeft zich naar Tegdun teruggetrokken en laat deze stad approvianderen; het garnizoen van Milianah zelf heeft 200 kameelen en muilezels opgemerkt, die uit de vallei van Chelif den weg van Mascara genomen hebben. Ook Cherchell is zeer rustig; de Kabylen hebben sedert het jongst plaats gehad hebbende gevecht hunne kudden naar de gebergten terug getrokken.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 13 feb. Volgens opgave, heeft de gisteren morgen gedane collekte, ten behoeve der noodlijdenden in dit strenge jaargetijde, opgebragt de somma van *f* 40,919.91 buiten en behalve de vreemde specie, biljoen, eenige kleedingstukken, biljetten voor brandstoffen, voedsel, enz. De verlangde opgaven van de nummers van eenige bankbiljetten zullen in onze volgende worden gedaan. (*Stads. Cour.*)

— Z. M. heeft, bij besluit van 17 januari jl., de plaatsing in het *Staatsblad* bevolen der overeenkomst van 21 september ll., tot regeling der handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Zwitserland gesloten. Deze overeenkomst houdt de volgende bepalingen in:

1°. Van zijden stoffen, waren en linten van allerlei, twee gulden Nederlandsch het Nederlandsche pond (kilogramme);

2°. Van kousen en mutswerk (bonnetterie,) kanten en tullen, tegen vijf ten honderd van de waarde;

3°. Van messenmakers-werk en kramerijen (volgens de omschrijving van het bestaande Nederlandsche tarief,) tegen drie ten honderd van de waarde.

Men zal met gemeen overleg de maatregelen van controle, en de formaliteiten voor de certificaten van oorsprong bovengemeld, bepalen.

De bevoegde autoriteiten zullen dien ten gevolge van de noodige voorschriften worden voorzien.

Art. 2. Zijne Majesteit de koning der Nederlanden zal de voortbrengselen van den Zwitserschen grond en der nijverheid bij derzelver invoer in de Nederlandsche kolonien al die voordeelen en begunstigingen laten genieten, welke thans of in de toekomst aan de voortbrengselen van den grond en de nijverheid van elke andere meest begunstigde Europische natie toegestaan zijn, of zullen worden.

Art. 3. Het Zwitsersche bondgenootschap bewilligt om de, zoo wel te land als te water uit de Nederlanden ingevoerde waren, tegen betaling der tegenwoordige regten, en vrij van alle andere of hoogere, dan de thans bestaande, toe te laten.

Art. 4. De tegenwoordige overeenkomst zal tot aan het einde des jaars een duizend acht honderd een en veertig van kracht zijn, en wanneer, zes maanden vóór het verloopen van dien termijn, noch de eene noch de andere der hooge contracterende partijen door eene officiële verklaring haar voornemen te kennen geeft om de werking daarvan te doen ophouden, zal de overeenkomst van kracht blijven gedurende een jaar na dien termijn, en alzoo vervolgens van jaar tot jaar.

Art. 5. De tegenwoordige overeenkomst zal goedgekeurd, en de ratificatiën uitgewisseld worden te Zurich; binnen den tijd van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

's Gravenhage, 12 febr. Wij vernemen, dat bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit op nieuw bepalingen zijn vastgesteld, houdende aanmerkelijke vereenvoudigingen in de werkzaamheden bij de onderscheidene departementen van algemeen bestuur.

— Ter voorziening in de behoefte aan scheidsmunt te Curaçao en onderhoorige eilanden, is order gesteld, dat bij 's rijks munt te Utrecht zullen worden aangemunt Curaçaosche stuivers, ter waarde van $2\frac{1}{2}$ centen, op gemelde eilanden gangbaar verklaard.

— Heden is het provinciaal hof van Holland voortgegaan met de behandeling der zaak van *W. G. Vervloet*, *W. S. E. Vervloet* en *W. G. Vervloet*, beschuldigd van valschheid en medepligtigheid aan dezelve. Twintig getuigen zijn er heden gehoord; dit verhoor zal morgen worden voortgezet. De getuigen hebben

heden hunne vroeger gedane opgaven bevestigd. De eerste beschuldigde heeft echter blijven ontkennen, eenig deel aan de gepleegde valschheid te hebben gehad, terwijl zijne zuster en nicht alle schuld op hem werpen en hem als dengene noemen, wiens bevelen zij eenvoudig hebben opgevolgd, zonder dat zij zouden geweten hebben wat zij verrigtten. Toen de heeren *C. Visscher Moulin* en *J. A. Waldeck*, commissarissen van politie te Leiden en te 's Gravenhage, hunne getuigenis hadden afgelegd, heeft de Ed. Gr. Achb. heer mr. *J. A. Brand*, president van het hof, namens hetzelve, aan de gemelde commissarissen zijnen bijzonderen dank betuigd over den ijver, dien zij in deze zaak betoond hadden, alsmede over de gewigtige diensten, die zij daardoor aan de justitie hebben bewezen. Beide heeren hebben hunnen opregten dank betuigd over de goede gezindheid, welke het hof ten hunnen aanzien aan den dag legde. (*Handelsblad*)

— Naar men verneemt, heeft Z. K. H. prins *Frederik der Nederlanden* ten behoeve van 's rijks schatkist afstand gedaan van het traktement, aan het admiraalschap der vloot verbonden.

— Bij het provinciaal geregtshof van Holland is heden het getuigen-verhoor in zake *W. G. Versloet* c. s. voortgezet en ten einde gebragt. Na den afloop daarvan heeft de advokaat van den 1sten beschuldigde acte gevraagd en verkregen, dat het hof heden ochtend als civiele kamer vóór de hervatting der criminele teregtzitting had zitting gehad. Aanstaanden donderdag zullen de beschuldigden worden gehoord, waarna onmiddellijk de adv.-gen. *Piepers* zijne conclussiën zal nemen.

's Gravenhage, 14 feb. Blijkens eene resolutie van Z. Exc. den minister van financiën, zijn de beambten der postkantoren aangeschreven, om de brieven, uit andere vreemde landen dan Frankrijk herkomstig, en bestemd voor personen, die, van hier naar Frankrijk vertrokken zijnde, hebben verlangd dat de brieven hun derwaarts zouden worden nagezonden, op het grenskantoor te Breda te dirigeren; van waar dezelve naar Frankrijk zullen worden geëxpedieërd, bezwaard met zoodanig verschot, als voor die brieven, tot aan de plaats van primitieve bestemming in dit rijk, zal verschuldigd zijn, — even gelijk, in het omgekeerde geval, brieven van denzelfden aard, met verschot bezwaard, hier te lande uit Frankrijk zullen kunnen worden ontvangen: — hebbende de Nederlandsche en Fransche administratiën zich onderling verstaan, om de verschotten met elkander te verrekenen, behoudens de vrijheid, over en weder, om zoodanige brieven wederom voor het aangerekende verschot terug te zenden, bijaldien dezelve door de geadresseerden geweigerd zijn, of niet aan hen kunnen worden besteld. Van deze verzendingen zal hij een afzonderlijk artikel, zoo wel op de advies-brieven tusschen de grenskantoren, als in de wederzijdsche afrekeningen, worden melding gemaakt.

Voorts zijn de postbeambten aangeschreven, om meer algemeen zorg te dragen voor de heffing van het zegelregt op de buitenlandsche dagbladen, die, onder kruisband van buiten 's lands inkomende, doch ter plaatse van eerste bestemming niet hebbende kunnen besteld worden, aan een nieuw adres binnen 's lands verzonden worden. En daar het somwijlen gebeurt, dat dergelijke papieren ten kantore van eerste aankomst zijn gestempeld, of voor zegel geviseerd, zonder dat dezelve zijn uitgereikt, of het zegel daarvan is betaald geworden, terwijl weder in andere gevallen couranten, waarvoor het zegel betaald is, en die reeds in handen der belanghebbenden zijn geweest, op nieuw als gewoon drukwerk met den post naar elders worden verzonden, — zoo wordt, tot wegneming van alle onzekerheid of het zegel *al* of *niet* is betaald, mits dezen vastgesteld, dat, wanneer die betaling *niet* heeft plaats gehad, de stempel of het visa voor zegel op de stukken, die op nieuw verzonden worden, met de pen moet worden doorgehaald; hetwelk door den directeur *ter plaatse van definitieve bestemming* het bewijs zal opleveren, dat het regt daarvoor alsnog door *hem* moet worden ingevorderd, even alsof dezelve nog van geen bewijs van zegel waren voorzien; terwijl, in het tegenovergestelde geval, dat is, wanneer de stempel of het visa niet is doorgeschrapt, het er voor zal worden opgehouden dat het zegel reeds betaald is, en door den directeur *ter plaatse van eerste aankomst* zal verantwoord worden.

Al verder worden bij deze resolutie de verschillende postbeambten herinnerd, aan art. 5 der resolutie van den 27sten junij 1828, n°. 26 (circulaire n°. 215,) waarbij het hun uitdrukkelijk verboden is, zich met het debiteren of verspreiden van aandeelen, plans of prospectussen van vreemde, niet binnen het rijk erkende, loterijen in te laten; terwijl aan de directeurs en controleurs tevens is aanbevolen, om een bijzonder toezigt op de gedragingen hunner onderhoorigen in dit opzigt te houden. Tot voorkoming van alle misvatting wordt echter hierbij aangemerkt, dat bij deze aanschrijving niets is bedoeld het ophouden of terugwijzen van brieven of andere stukken, onder een bepaald adres, door derde personen ter post bezorgd, of aldus van buiten 's lands aankomende, en waarvan het daartoe staande rijks port geheven of verantwoord wordt; vermits het aan de postbeambten nimmer en in geen geval is geoorloofd, kennis te nemen van den inhoud van stukken die door het publiek aan de post ter verzending worden toevertrouwd, met het oogmerk om daarvan naar willekeur *al* dan *niet* de verzending of uitreiking te doen plaats hebben.

Eindelijk bevat de resolutie eene vermindering van het tarief van reiskosten, en eene ampliatie op de lijst der vrijdommen voor de correspondentie.

Groningen, 12 febr. In de *Groninger Courant* van heden leest men de volgende advertentie:

» De ondergeteekende heeft, sedert eenige dagen, opgehouden *Redacteur* van den *Tolk der Vrijheid* te zijn.

Groningen, den 11den februarij 1841.

E. MEETER."

§ *Arnhem, 13 feb.* Heden vierde de oudste practizijn voor de balie van Arnhem, de heer procureur *A. Boonzaier Azn*, zijn vijftigjarig procuratorium. De leden der balie vervoegden zich en corps bij ZEd. om hem met die heugelijke gebeurtenis geluk te wenschen. De heer Mr. *J. M. de Kempenaer* sprak bij die gelegenheid de gevoelens van allen uit, en bood ZEd. een aandenken van de leden der balie aan. Eene halve eeuw mogt het den waardigen man dus te beurt vallen, onder de verschillende vormen, en opvolgende regeringen, Gelderlands ingezetenen behulpzaam te zijn hunne regten te handhaven. — Er iets tot zijnen lof bij te voegen, zou zijne zedigheid kwetsen; wij willen alleen onze wenschen bij die der balie voegen en hem nog lang gezondheid en kracht ter vervulling zijner ambtsbezigheden toewenschen.

— Toen gisteren avond het ijs in de rivier alhier in beweging geraakte (hetwelk den geheelen nacht is doorgedreven) en daarbij de bepaalde seinschoten gedaan werden, is een der beide stukken geschut, die daartoe gebruikt worden, aan de monding gesprongen, waardoor een kanonier vrij ernstig aan den arm moet gekwetst zijn.

Mengelwerk.

Aan de Redactie.

In het *Handelsblad* van ll. zaturdag heb ik een berigt gezien, waarbij vermeld wordt, dat het concert, door het muziek-korps der stedelijke schutterij alhier ten voordeele der hulpbehoevenden gegeven, zoude hebben opgebragt eene som van *f* 500. De wezenlijke ontvangst heeft echter niet meer dan de toch nog vrij aanzienlijke som van *f* 352 opgeleverd, en er is, na aftrek van eenige onvermijdelijke kosten, een bedrag van *f* 302.98⁵ aan de commissie voor de noodlijdende armen ter hand gesteld.

Ik heb gemeend deze teregtwijzing te moeten geven, ten einde te voorkomen dat men in het denkbeeld verkeere, dat, óf de directie van het muziek-korps, óf de leden in het algemeen niet aan het zich voorgestelde doel zouden hebben beantwoord.

Dewijl deze tegenstrijdigheid bij het publiek eenen verkeerden indruk zou kunnen te weeg brengen, verzoek ik de Redactie der *Arnhemsche Courant* het bovenstaande wel in haar blad te willen opnemen, opdat het strekken moge ter regtvaardiging der leden van het muziek-korps; terwijl ik tevens gaarne, des gevorderd, ter behoorlijke plaatse, rekening en verantwoording van de inkomsten en uitgaven van dit concert zal doen.

Arnhem, 14 febr. 1841. C. R. Marx.

Advertentiën.

Waterhoogte te Arnhem

Den 14 Feb. 4 El 2 Palm 0 Duim; gew 85 Duim; gev. 0 D.
Den 15 Feb. 4 El 9 Palm 0 Duim; gew. 70 Duim; gev. 0 D.

Beursberigt.

Effecten-Societeit ten $4\frac{1}{2}$ ure.

Zondag 14 Februari.

Integralen $49\frac{13}{16}$. Handelmaatschappij 160. Ardoins $21\frac{15}{16}$. Dito Coupons 21, $20\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$.

Door de lager afkomende koersen van Parijs waren ook hier Integralen tot iets verminderde prijzen aangeboden; de omzet was geanimeerd, waartoe ook de halfmaandelijksche afrekening van heden veel bijdroeg.

Men bespeurde ook heden veel kooplust in coupons Ardoins; deze openden met 21, doch verschillende niet onbeduidende partijen, die met winst gerealiseerd werden, bragten den koers tot $20\frac{5}{8}$ terug en bleef men dezen koers bieden.

In Ardoins werd weinig gedaan, de prijzen van gisteren hebben zich intusschen goed gesouteneerd.

Te Arnhem bij C. A. THIEME, Boekdrukker.